



Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 3/1997

Bumerang i Tumba



En man vid namn Frank satt och jobbade vid sin dator en söndagsförmiddag i oktober när han plötsligt fick se ett ljussken som antog formen av en bumerang. Läs mer om det här fallet i Stockholmsförorten Tumba på sid 11 inne i tidningen.

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 1067

144 21 RÖNNINGE

Tfn: 08-532 544 05

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Lars Amnestål

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	75:-	40:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	180:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

Hej alla medlemmar!

Det lackar mot jul och terminens sista medlemsmöte nalkas. Det börjar också bli hög tid att tänka på det nya året. Men innan dess kan det vara på sin plats att sammanfatta det gångna året med några rader.

Det har för Stockholmsföreningen varit ett mycket innehållsrikt år och vi har synts vid ett flertal evenemang, framför allt Vasastad'n-festivalen i Vasaparken och Rymdmässan i Globen City, som gick av stapeln i våras. Under hösten har vi inte synts bland allmänheten i lika hög grad som vi kanske borde ha gjort. Evenemangen för föreningsmedlemmarna har också varit lyckade, även om inte alla har varit lika välbesökta.

I oktober var vi på Stockholms observatorium i Saltjöbaden och fick oss en hel del om astronomins värld till livs och även en skaplig titt på månen i teleskopet som de har där. En fascinerande syn!

I skrivande stund har jag föredraget av Andreas Ohlsson i färskt minne - ett välbesökt arrangemang - där vi fick en inblick i UFO-forskningens historia och även ett par glimtar av Andreas egen forskning på området (se vidare artikel i tidningen).

En ytterligare positiv händelse under hösten har varit att vi sedan ett par månader har en ny medarbetare i föreningen. Kerstin Bredefeldt är alltså föreningens röst utåt och förtjänar ett stort tack för den hjälp och avlastning som det innebär! Nu efterlyser vi mer hjälp - det finns massor att göra för den som verkligen vill!

Vid ett par tillfällen har det kommit till kännedom både för styrelsen och för Dig - käre läsare - att det finns ett intresse för en "bokförening", men den har

ännu inte kommit i gång. I detta sammanhang kan det också tilläggas att vi nu är 73 medlemmar i föreningen (en liten ökning sedan förra numret faktiskt), så det finns med stor sannolikhet flera som kan vara intresserade av att en bokförening kommer till stånd.

Det är min förhoppning att de nya medlemmarna ska trivas i Stockholms UFO-förening. Var välkomna!

Inför nästa år finns det som sagt redan nu saker och datum att lägga på minnet. Föreningens årsmöte är planerat att äga rum tisdagen den 10 februari 1998 kl 19.00 i föreningslokalen i Solna. Det betyder att om Du planerar att lägga fram en motion på mötet, så måste den finnas hos föreningsstyrelsen senast den 10 januari. Senast!

Redan den 21 februari är det dags för nästa större evenemang; en utställning om UFO i Salems bibliotek. Den kommer att innehålla både UFO-Sveriges utställning och lokala fall från Stockholm. Utställningen kommer att pågå i tre veckor och det kommer också att bli visning av Internet och föredrag. Övriga aktiviteter är inte fastlagda ännu, utan det återkommer jag till i avslutning till årsmötet.

Nu är det kanske dags att ge sig ut och titta på folk i julstressen och kanske delta en aning själv i julklapps-handeln. Själv har jag redan en stark visshet om vad jag ska ge bort i julklapp - ett medlemskap i Stockholms UFO-förening. Vad ska Du ge?

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

önskar

Lasse Amnestål

Innehåll:

Science fiction och UFO – ett samband?	4
Myt eller verklighet? – fallet Gösta Carlsson	7
Styrelse i arbete	10
Mystisk bumerang i Tumba	11
En historisk tillbakablick - föredrag av Andreas Ohlsson	12
Pressklipp	13

Science fiction och UFO

- finns det ett samband?

En ufolog vid namn Mark Pilkington har lagt ner stor möda på en utredning om förhållandet mellan science fiction-filmer och UFO-mytologin. Resultatet av sina undersökningar har han beslutat att publicera på Internet, varifrån vi har hämtat materialet. Artikeln är mycket lång och därför har vi beslutat att dela upp den i ett antal delar. I skrivande stund vet vi inte hur många det blir, men här kommer hur som helst den andra:

Det är typiskt för vår postmoderna ålder att de flesta som hör ordet UFO genast ser framför sig flygande tefat från andra planeter. UFO står för Unidentified Flying Object ("Oidentifierat flygande föremål"), så tekniskt sett är allt UFO tills det blir identifierat. Termen myntades 1952 av Edward Ruppelt, ansvarig för det amerikanske flygvapnets "Project Blue Book" med uppgift att utreda UFO-fenomenet.

Föremålen hade kallats "flygande tefat" sedan Kenneth Arnold i juni 1947 hade sett nio starkt lysande blåvita objekt flyga över Cascadebergen i delstaten Washington. Han beräknade deras hastighet till 3.000 km/h och beskrev deras rörelser som ryckiga, som "skivor som studsar över vatten". En reporter förvandlade hans uttalande till "flygande tefat" och snart fanns historien på förstasidorna överallt i USA.

Många rapporter

En gallupundersökning den 19 augusti 1947 avslöjade att 90 procent av amerikanerna hade hört talas om flygande tefat, och det var fler än som kände till Marshallplanen för återuppbyggnaden av det krigshärjade Europa. Det spelade ingen roll att Arnold inte hade beskrivit cirkelrunda föremål; de närmaste dagarna kom det in massor av rapporter från hela landet om "tefat", "skivor" och "navkapslar". Rapporteringen kulminerade den 4 juli med 88 rapporter från 400 ögonvittnen i 24 olika delstater.

En annan viktig händelse i UFO-historien inträffade den 8 juli, när tidningen *Roswell Daily Record* hade följande rubrik: "Flygvapnet fångar flygande tefat i Roswelltrakten". Historien uppmärksammades världen över, men nästa dag förklarade flygvapnet att vrakdelarna som påträffats kom från en väderballong.

Fallet var bortglömt i över trettio år ända tills Jesse Marcel, underrättelseofficeren som först tog hand om vrakresterna, hävdade att de var av utomjordiskt ursprung och att en stor mörklägningsoperation hade satts in. Roswell-incidenten betraktas nu av många som UFO-världens "Heliga graal" och nyckeln till hela gåtans lösning.

Tefatskrascher

Ända till 80-talets början hade annars rapporter om kraschade tefat endast figurerat i ufologins utkanter.

1947 inleddes det som Ruppelt betecknade som "Oredans tid". Var de mystiska föremålen nya militära farkoster som testades? När militären förnekade detta vände man blickarna mot annat håll, med ryssarna som huvudmisstänkta. Men snart insåg man att hastigheterna och manöverförmågan klart överträffade allt som kunde åstadkommas på jorden. Flygvapnet gjorde en hemlig utvärdering åt Pentagon med slutsatsen att ufon måste vara av utomjordiskt ursprung. Rapportens själva existens förnekades senare av det officiella Pentagon.

ET-teorin presenterades för första gången av förre majoren i USA:s marinkår Donald Keyhoe i en artikel i *True Magazine* rubricerad "De flygande tefaten är verkliga". Redan i första stycket konstaterar Keyhoe att de flygande tefaten kommer från en annan planet och att deras besättningar övervakar oss av fruktan för vår utveckling av kärnvapen. Militären vägrade kommentera Keyhoes påstående och anklagades för att mörklägga hela saken. *True Magazine* hade rykte om sig som en trovärdig och faktabaserad tidskrift och artikeln betraktades vid den tiden som "en av de mest lästa och debatterade i historien".

Två grundpelare

På mindre än två år hade UFO-mytologins två grundpelare etablerats: tefaten är av utomjordiskt ursprung och myndigheterna vet mer

Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?

Hur vet Du annars vad som sker i den stora UFO-världen utanför Sundbyberg?

Endast 180:- för fyra fullmatade nummer!

Postgiro 50 50 60-4

än de vill avslöja. Det fanns onekligen viss sanning i det sistnämnda. CIA:s så kallade Robertsonpanel drog 1953 slutsatsen att UFO endast utgjorde ett hot i proportion till den hysteri fenomenet skapade. Flygvapnets roll blev att övertyga allmänheten om att UFO var nys och att man skulle strunta i alla som påstod något annat. "Project Blue Book" blev i princip en PR-övning i att avfärda alla bevis för tefatens existens.

50 år senare har ingenting förändrats, bortsett från att anklagelserna blivit mer extrema. Farkosterna och deras besättningar har kommit i allt närmare kontakt med människorna och deras hemplaneter har flyttats allt längre bort i takt med nya astronomiska upptäckter.

Kontaktpersoner

I början av 50-talet mötte kontaktpersonerna vackra humanoider i flygande tefat från Venus, Mars, Jupiter och Saturnus och erbjöds åkturer till månen i deras rymdskepp. Nuförtiden kidnappas folk av små, känslolika grå varelser från Zeta Reticulis solsystem, intresserade av blod, sperma och ägg till genetiska experiment. Lustigt nog tycker båda grupperna om att varna människosläktet att det står på gränsen till utplåning genom kärnvapen eller miljöförstörelse, och de har en benägenhet att göra förutsägelser som inte slår in.

Under hela denna period har diverse seriösa UFO-undersökningar företagits. Militären har en tendens att hålla tyst om vad de kommit fram till, medan civila UFO-organisationer mer än gärna berättar om vad de funnit. Båda grupper accepterar att den största andelen observationer kan förklaras som misstolkningar av kända fenomen som stjärnor och planeter, bluffar, konventionella eller experimentella flygplan, ovanliga atmosfäriska fenomen, ja rent av fågelflockar. Men det återstår en kärna av upp till 20 procent av alla rapporter som trots förklaring och förblir oidentifierade.

Otaliga böcker, artiklar och avhandlingar har skrivits. Undersökningsgrupper har fötts och tynat bort i snart sagt varje land. Men fortfarande återstår observationer som inte kan förklaras.

Kosmisk gåta

Somliga tycker att det hela liknar fysik eller kosmologi: ju mer man lär sig, desto större och mer komplicerade blir sammanhangen. Andra undrar om det är meningen att vi ska finna svaret. Fenomenet är kanske en psykologisk eller kosmisk gåta som syftar till att uppmuntra människans andliga och tekniska utveckling. Emellertid kvarstår frågan om vem eller vad som ligger bakom mysteriet.

Här följer några av teorierna kring ufonas och deras besättnings ursprung:

- De är farkoster från andra planeter, solsystem, galaxer eller dimensioner.
- De är mänskliga tidsresenärer som utforskar planetens förflutna och skyddar dess framtid.
- De är andliga varelser eller själar, tidigare beskriva som änglar eller ljusvarelser.
- De är mentala projektioner av det undermedvetna på det objektiva rummet.
- De är manifestationer av ett kollektivt undermedvetet, ett över sinne, en världssjäl, ett *anima mundi*.

Fyra kategorier

Teoretikerna kan å sin sida delas in i fyra kategorier:

- "Förnekarna", som vägrar acceptera något som faller utanför den etablerade vetenskapens ramar.
- "Prosaisterna", som letar efter farkoster i metall och besättningar av kött och blod (eller klorofyll, som i de gräs fall).
- "Spiritisterna", som söker svaren i själen.
- "Psykologerna", som söker svaren i föreställningsvärlden.

De båda sistnämnda koncepten utvecklades på 70- och 80-talet av forskare, som visserligen accepterade att fenomenen var verkliga för den som hade upplevelsen men samtidigt konstaterade att ET-hypotesen inte kunde stödja många av de besynnerliga rapporter som tyder på att det rör sig om visioner snarare än om utomjordiska besökare.

Det kan förstås finnas och finns överlappningar mellan grupperna och det finns ingen orsak till varför inte alla skulle ha kunnat upptäcka fragment av sanningen. Faktum är att den stora variationen upplev-

ser med UFO-anknytning gör det troligt att det rör sig om flera olika fenomen. Samtliga idéer har emellertid förekommit inom science fiction.

2.1 Science fiction-filmen

Science fiction-filmens historia är lika gammal som filmhistorien själv. 1895 använde Robert Paul filmen för att skapa en illusorisk tidsresa, inspirerad av H.G. Wells "Tidsmaskinen", skriven samma år. Strax därefter började George Méliès experimentera med egna cineastiska illusioner, vilket 1902 utmynnade i "En resa till månen", ett 21 minuter långt epos med den kanske mest avancerade berättarstrukturen dittills inom filmen. Här presenteras tanken på rymdfärder för första gången tillsammans med de första utomjordingarna, baserade på seleniterna i Wells "De första människorna på månen" (1901).

Sedan dess har film och sf haft en lång, framgångsrik men också besvärlig relation. Filmen är visserligen ett idealiskt medium för att gestalta visioner av en tänkbara framtid, men den saknar förmågan att överföra vissa av sf-litteraturens mer komplexa idéer.

Försöken att åstadkomma det sträcker sig från Wells "Things to come" till Kubricks och Clarkes "2001, ett rymdäventyr", men sf-filmer har för det mesta avfärdats som ointelligenta och oviktiga. Många pekar främst på 50-talets invasionsfilmer, där kommunister från yttre rymden eller jättelika muterade monster var ute efter att utplåna den amerikanska civilisationen.

Svärdefinierat

Det är överhuvudtaget svårt att definiera sf-filmen. Vad skiljer den från en skräckfilm eller fantasyfilm? Båda versionerna av "The Thing" (Nyby 1951, Carpenter 1982) innehöll störtade rymdskepp och en utomjording, men kunde lika gärna betecknas som skräckfilmer, där utomjordingen tar kål på de flesta rollfigurerna i en klaustrofobisk miljö. Ridley Scotts "Alien" (1979) och "It! The Terror from

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

Beyond Space" (Cahn, 1958) har liknande handlingar.

De flesta antar att en film med ufon/flygande tefat måste vara science fiction. Tefatsformade rymdskepp har förekommit i tecknade serier sedan början av 30-talet, men det gäller i stort sett alla andra former också och många olika icke-tefatsformade ufon har rapporterats genom åren.

Invasionsfilmer

Den första utomjordiska invasionen ägde rum 1945 i serien "The Purple Monster Strikes". De första film-tefaten liknade mer projektiler än bemannade farkoster och dök upp 1948 i serien "Bruce Gentry - Daredevil of the Skies". Liksom tefaten i "The Flying Saucer" från 1950 var de tillverkade på jorden av en ond och galen vetenskapsman. Detta speglar det faktum att de flesta amerikaner fortfarande betraktade de flygande tefaten som en jordisk företeelse, antingen hemliga USA-projekt baserade på tysk teknik, eller sovjetryska. I den sistnämnda filmen hade tefaten konstruerats i Alaska av en rysk vetenskapsman som ville sälja dem till USA.

Filmen "The Flying Saucer" förhandsvisades faktiskt för FBI innan den släpptes och rykten om statlig inblandning spreds när det gällde "The Day the Earth Stood Still" (1951). Somliga menade rent av att manus hade skrivits av FBI-

eller CIA-agenter i Hollywood. Vi lär aldrig få veta om myndigheterna var bekymrade över den ryska figuren i den förstnämnda filmen och det krigs- och militärfientliga budskapet i den sistnämnda, snarare än det faktum att det förekom flygande tefat i dem.

Denna idé har fått sin förlängning i teorin att vissa filmer som handlar om ufon och utomjordingar har varit ett test på allmänhetens reaktion från myndigheternas sida eller ett slags offentlig utbildning, där människorna förbereds på tanken på vänskapligt sinnade utomjordingar.

Spielbergs "Närkontakt av tredje graden" (1977) betraktas naturligt nog som nästa led i den utbildningen, ett rykte som rent av spreds bland skådespelare och inspelningsfolk. Enligt en vandringssågen lär president Reagan ha viskat följande till Spielberg under en förhandsvisning av "E.T." i Vita huset sommaren 1982: "Det finns nog bara sex personer i det här rummet som vet hur sant det är."

Antisociala utomjordingar

Den enormt framgångsrika "Independence Day", med dess djupt antisociala utomjordingar, har säkert åstadkommit förvirring bland anhängarna till denna teori, även om det nog inte dröjer länge förrän även denna film har fått sin plats i "den stora planen".

Science fiction på film har ofta varit oerhört framgångsrik. De båda ovannämnda Spielbergfilmerna, "Star Wars"-trilogin och nu "Inde-

pendence Day" tillhör tidernas största kassasuccéer. Televisionen har haft svårare att anpassa sf-formatet till det mindre formatet och till mindre budgetar, även om det finns lysande undantag.

Några bra exempel är serier som "Star Trek", "Dr. Who", "Quatermass", "The Twilight Zone" och "The Outer Limits". "Quatermass and the Pit" från 1957 är intressant i det avseendet att den innehåller många beståndsdelar som senare skulle återkomma i debatten kring utomjordingars inblandning i mänsklighetens utveckling, liksom även olika aspekter på kraschade tefats-problematiken, exemplifierad i Roswell-incidenten.

"Star Treks" uppföljare tenderar att utvecklas till såpoperor i rymdmiljö, medan serier som "V" och "Arkiv X" med stor framgång spelar på människornas fruktan för invasion och konspirationer. Många avsnitt i alla dessa serier tar upp idéer hämtade ur "UFO-loren", och somliga har visat sig oerhört betydelsefulla för dess utveckling. Det gäller bland annat ombordtagningsfenomenet.

Jag har som fallstudier valt "The Day the Earth Stood Still" (DESS) och "Närkontakt av tredje graden" (CE3K), eftersom dessa båda filmer varit stora publikframgångar. Båda har en nära anknytning till UFO-kulturen och visar tydligt hur mytologin på det här området har utvecklats under de femtio år som gått sedan Arnolds observation.

Översättning: Stefan Roslund

Styrelse i arbete

Det kan kanske vara av intresse för alla medlemmar att få veta lite om det som styrelsen har arbetat med under året som gått. Så här kommer ett litet axplock av det som "stöts och blöts" på styrelsens möten.

Hittills i år har styrelsen sammanträtt åtta gånger. Det blir en gång till före årsskiftet och en gång till före årsmötet i februari.

Det mesta av arbetet handlar om det som genast kommer medlemmarna till del, det vill säga beslut kring våra medlemsträffar, möten och föredrag. Ett annat viktigt inslag på de flesta möten är utformningen och innehållet i den

medlemstidning som du håller i din hand just nu.

I början av året gavs stort utrymme åt flytten av föreningens adress och telefon, i och med att undertecknad blev vald till ordförande. Men det var inte så konstigt med tanke på all administration som är knuten till en förening.

Det har diskuterats mycket om föreningens närvaro på Internet. Flera intressanta händelser har inträffat i "vårt" område och det kan vara av stor betydelse att dessa händelser kan presenteras för allt fler. Många ungdomar använder datorer, och därmed Internet, i allt

högre grad, och det vore bra om vi i föreningen kunde knyta fler kontakter med intresserade. Tilläggas kan att hela innehållet i Stockholms UFO-nytt nummer 2/97 finns med på UFO-Sveriges hemsida.

Idéer om hjälp från arbetsgrupper i föreningen har också diskuterats mycket i styrelsen. Men tyvärr har det stannat vid det, eftersom inga frivilliga har hört av sig. Det blir kanske annorlunda till våren...?

Stockholms UFO-förening är en av de allra största lokalgrupperna inom UFO-Sverige, och ännu större kan vi bli. Alla som är intresserade av att dra sitt strå till stacken är välkomna att höra av sig.

Lasse Amnestål

Myt eller verklighet?

En kritisk betraktelse kring fallet Gösta Carlsson

I RapportNytt nr 4 1997 fanns en artikel med synpunkter på det välkända Gösta Carlsson-fallet och på boken "Mötet i Gläntan" av UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn och Gösta Carlsson själv. Artikeln var skriven av Martin Rautjärvi från Haninge och redaktionen tyckte den var så intressant att vi beslöt att återge den även i STUFO-Nytt.

Drygt ett år har hunnit förflyta sedan Clas Svahns bok "Mötet i gläntan" utgavs. Boken, som i detalj skildrar observationen av ett landat "flygande tefat" i Ängelholm år 1946 utgör även en omfattande biografi över observatören Gösta Carlsson, och den fyller väl sin plats i den svenska UFO-litteraturen som en sällsynt grundligt genomarbetad skildring av ett observationsfall. Ett flertal positiva recensioner i pressen och långa kölistor på biblioteken tyder på att det finns ett behov av seriöst underbyggd UFO-litteratur.

Kanske är det ett resultat av detta beundransvärda utredningsarbete, att bokens huvudperson Gösta Carlsson i Ängelholm blivit i det närmaste helgonförklarad av svenska UFO-entusiaster. Måhända är det också anledningen till, att den i dylika fall sedvanliga motkritiken från tvivlare och opponenter i stort sett uteblivit eller tystats ner.

Frågetecknen kvarstår

Jag har emellertid funnit, att alldeles oavsett det ovedersägliga faktum att Clas Svahn har lagt ner ett beundransvärt arbete på att granska och följa upp omständigheter i fallet, så kvarstår ändå ett antal frågetecken. Det rör sig om förhållanden, som Clas antingen inte har lyckats bringa tillräcklig klarhet i eller av någon anledning inte har gått närmare in på.

Jag har därför valt att i denna artikel konkretisera en del av dessa frågor med den förhoppningen, att resultatet skall bli en öppen debatt, som bringar större klarhet i detta för svenska förhållanden märkliga observationsfall.

Jag förutsätter att läsekretsen genom tidningsartiklar och litteratur känner till själva händelsen, som enligt Gösta Carlsson ägde rum i en skogsglänta utanför Ängelholm i maj 1946, då han uppger sig ha stött på ett nödlandat "flygande tefat" med en mänsklig men förmodad utomjordisk besättning.

Att Carlsson dessutom har redovisat ett flertal telepatiska kontakter med farkostens befälhavare under en följd av år torde också vara välbekant. Jag skall därför inte gå närmare in på Gösta Carlssons berättelse, utan i stället ägna mig åt att granska de detaljer i fallet, som jag funnit besynnerliga, oklara eller rent av orimliga.

Dålig kvalitet

Det intressantaste i detta sammanhang är naturligtvis själva farkosten, det "flygande tefatet" och dess utformning. Med tanke på att det var mörkt vid tillfället har Gösta Carlsson redovisat förvånansvärt detaljerade iakttagelser, vilket har gett oss en tämligen klar bild av farkostens utseende och egenskaper med vissa undantag.

Min första tanke var den, att denna farkost knappast verkade tillräckligt högteknologisk för att vara lämpad för rymdfart. Ta till exempel kabinfönstret, som Carlsson påstår ha blivit krossat av jetstrålen från en annan farkost. Jag ställer mig frågande till detta, eftersom en rymdkapsel av jordisk tillverkning måste tåla oerhört mycket kraftigare påfrestningar för att klara relativt korta rymdfärder.

Jag kan i detta sammanhang nämna en erfarenhet som jag själv gjorde för några år sedan. En dag befann jag mig på en väg vid slutet

av startbanan vid Bromma flygplats, då ett större passagerarplan lyfte. När planet lämnade startbanan och vände nosen mot skyn med fullt gaspådrag, fick jag båda motorernas jetstrålar rakt på mig på knappt 30-40 meters håll.

Som läsaren nog har gissat, överlevde jag äventyret. Förutom att jag bokstavligen fick det hett om öronen blev jag varken svedd eller omkullblåst. Inte ens mina glasögon sprack, fast de består av minusglas med en tjocklek av 0,8 mm i mitten.

Min slutsats är den, att Gösta Carlssons "tefat" måste ha varit av så dålig kvalitet, att det knappast kan ha varit flygvärdigt ens efter jordiska mått, ännu mindre lämpat som rymdfarkost. Inte desto mindre hävdar alltså Gösta Carlsson, att "tefatet" var utomjordiskt. Detta utgör ett bra exempel på de oklarheter, som Gösta Carlssons historia är välförsedd med.

Science fiction-serier

När jag läser Gösta Carlssons beskrivning av "tefatet" är det inte utan att en del detaljer verkar välbekanta på något vis. Flygfarkoster med utstickande antenner, kraftiga landningsställ, cirkelrunda förarkabiner, styrfenor och jetdrift, visst hade jag sett sådana någonstans tidigare?

Efter att ha letat i minnet började jag forska i gamla veckotidningar från 40- och 50-talet och mycket riktigt, den typen av flygmaskiner förekom allmänt i dåtidens tecknade science fiction-serier som Willys Äventyr, Buck Rogers, Al-

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

Ian Kämpe och Blixt Gordon.

Den största överraskningen fann jag dock i den engelska serien Terra från 1955, en praktiskt taget identisk parallell till Gösta Carlssons berättelse! Såväl "tefatets" konstruktion som händelseförloppet vid nödlandningen överensstämmer häpnadsväckande väl, även i fråga om smådetaljer.

I likhet med det Carlssonska "tefatet" är också seriens farkost diskusformad med en rund, fönsterförsedd kabin i mitten och jetmunstycken runt kanten och drivs, märkligt nog, även den med stavformiga bränsleelement. Sådana detaljer som ett kupolformat kraftfält, en besättning bestående av både män och kvinnor klädda i åtsittande dräkter, motorreparation, fåtöljliknande förarsäten, navigeringsutrustning med bildskärm, ja till och med sättet för "tefatets" avfärd efter fullbordad reparation genom stigning rakt upp överensstämmer exakt med Gösta Carlssons historia.

Är det fråga om ett slumpmässigt sammanträffande, så är det helt fantastiskt. Men finns det någon annan tänkbar förklaring?

Vad som inspirerade serie-tecknarna Oliver Lebeck och Andrew McWilliams kan vi knappast utröna, eftersom båda är avlidna. Men vi vet med säkerhet att själva "tefatet" förekom i serien under hela dess utgivningstid från 1953 till 1959.

Lite att gå efter

När det gäller Gösta Carlssons dokumentation av sitt "tefat" har vi också väldigt litet att gå efter. Den enda avbildning vi känner till är en liten skiss på några centimeter, utförd på ett kalenderblad från 1968.

Skissen bär spår av kraftiga ändringar och jag får som erfaren tecknare ett klart intryck av, att det här kan vara fråga om så kallat telefonklotter. Tecknaren verkar ha börjat med att rita någon enkel figur under ett långgrandigt telefonsamtal och sedan förstrött kluddat vidare. Detta intryck förstärks ytterligare av skissens lilla format och valet av underlag - en skrivbordskalender som man ju ofta har framför sig när man pratar i telefon.

Låt oss titta närmare på skissen. Man kan ana sig till att den kan ha mer att berätta än vad man ser vid första anblicken. Ser man efter närmare upptäcker man utan svårighet att det finns någonting under tefatsformen.

Snöskoter

Av ren nyfikenhet gjorde jag experimentet att grafiskt försöka lyfta bort det påritade kluddet för att få fram teckningens ursprungsform. Resultatet blev häpnadsväckande. Under tefatsbilden framträdde en sorts fantasifordon av snöskotertyp med plexiglashuv, försedd med en stor skida framtill och en mindre baktill. Hur kan detta förklaras? "Snöskotern" finns där, och den förefaller ha utgjort grunden till tefatsskissen - eller har min fantasi spelat mig ett spratt?

Gösta Carlssons historia är i de flesta avseenden full av oklarheter och motsägelser. Själv har han varit sparsam med bidrag till utredningen och i en del fall har han också försvårat den. Ett exempel på detta utgör de så kallade landningsavtrycken i marken i skogsglantan i Ängelholm, som han lät gräva upp och fylla med betong.

Vad än avsikten med detta kan ha varit, omöjliggjorde han därmed effektivt alla undersökningar för att fastställa deras verkliga status. Därmed lämnas fältet fritt för spekulationer. "Landningsavtrycken" borde ha varit mycket intressanta att bevara i ursprungligt skick, förutsatt att de var äkta och hade tillkommit så som Gösta Carlsson hävdar.

Vi känner dock till en del fakta om dessa avtryck, även om de också är oklara och motsägelsefulla. Vid en närmare granskning av dessa stöter man genast på omständigheter, som inte stämmer.

Tryck av hundratal ton

Lantmäteriets flygfoto från 1947, som måste tillmätas stort bevisvärde, visar klart och tydligt endast två stora ringformiga fördjupningar i marken, ingenting annat.

Att avtrycken av landningsställen och fenan har tillkommit efteråt förefaller därmed helt klart. Gösta Carlssons uppgift, att de skulle ha tillkommit genom farkostens tyngd förefaller också tämligen osannolik. För att åstadkomma avtryck av

detta slag i den hårda moränmarken krävs ett tryck av hundratal ton. Detta stämmer inte.

Gösta Carlsson uppger själv, att han såg farkosten gunga till varje gång en besättningsmedlem antrade den. Detta bevisar, att farkostens egen vikt var tämligen låg, den tillät en mjuk fjädring i landningsställen och påverkades som sagt av vikten hos en person, kanske 60-70 kilo.

En enkel överslagskalkyl visar att farkostens vikt inte bör ha varit mycket mer än drygt ett ton på sin höjd, och den bör då inte ens teoretiskt ha kunnat åstadkomma djupare spår i marken än en vanlig personbil. Det är en aning svårt för mig att förstå, att Clas Svahn har godtagit Gösta Carlssons uppgifter i detta avseende.

Oklart om ringarna

Inte nog med att "avtrycken" av fenan och landningsställen förefaller efterkonstruerade, vi stöter dessutom på oklarheter när det gäller de två ringformiga fördjupningarnas ursprung. Det förefaller mycket märkligt, att Gösta Carlsson då han först offentliggjorde sin berättelse och förevisade landningsplatsen för journalisten Eugen Semitjov år 1971, inte redovisade annat än en enda ring i marken. Man får ett klart intryck av, att Carlsson inte kände till den andra ringens existens vid den tidpunkten, vilket måste anses viktigt.

Om han verkligen gjorde uppmätningar på landningsplatsen morgonen efter händelsen, måste han ju ha gått över gläntan minst en gång. Han kunde vid detta tillfälle upptäcka fotspår i gräset och hitta flera kvarlämnade föremål, men såg inte en stor, svartbränd ring mitt i gläntan. Å andra sidan, om han verkligen kände till den inre ringen, varför nämner han den aldrig i sin berättelse, innan han genom andra personer får veta dess existens?

Här vet man verkligen inte vad man ska tro. Den naturliga följdfrågan i detta sammanhang blir: har ens den yttre ringformiga fördjupningen i marken tillkommit på så sätt som Gösta Carlsson hävdar, eller fanns den kanske redan långt före 1946? Ja, det är enligt min mening inte alls omöjligt, kanske inte ens osannolikt, att så är fallet.

Lantmäteriets flygfoto visar tydligt att båda ringarna fanns där redan 1947. Men fotot visar också någonting annat: ringarna är långt ifrån jämnt runda till formen. Är det trots detta troligt, att de har åstadkommits av det omtalade "tefatet", som rimligtvis kan förutsättas ha varit perfekt formgivet? Eller kanske "tefatet" var ett krockskadat gör-det-självfynd inköpt till extrapris hos "Hederlige Harrys" begagnade UFO:n?

Skämt å sido, man måste försöka att fastställa en gräns för vad som är rimligt. Enligt min mening är det rimligt i detta sammanhang att försöka finna alternativa förklaringar till dessa ringars uppkomst. Clas Svahn antyder i boken, att lokalbefolkningen kan bekräfta deras existens långt före 1946, men lyckas inte få fram något bestämt vittnesmål.

Fornlämningar?

Då kan jag lämna ett litet tips: hur vore det om man kunde finna liknande ringformiga fördjupningar i marken på någon annan plats och kunde få dem förklarade på ett tillfredsställande sätt? Hur skulle det

påverka Gösta Carlssons historia?

Svaret på den frågan kanske Clas Svahn kan stå till tjänst med. Jag kan nämligen inbjuda både Clas och alla andra intresserade att göra ett studiebesök i Västerhaninge, där jag personligen kan förevisa ett antal Gösta Carlsson-ringar.

Det rör sig om ett arkeologiskt fält med lämningar av en förhistorisk boplatz. Ringarna är visserligen stensatta med huvudstora kullerstenar, men skulle man ha avlägsnat dessa för något hundratal år sedan eller så, skulle man i dag ha ett antal perfekta "tefatsavtryck" till fromma för landets UFO-fantaster.

Det var synd, att Clas Svahn inte kompletterade sitt omfattande utredningsarbete med att konsultera Riksantikvarieämbetet eller någon arkeolog med lokalkännedom om Ängelholmstrakten. Fast då kanske boken inte hade blivit skriven och svensk UFO-logi blivit en fantasieggande historia fattigare.

Bristande logik

Gösta Carlsson kryddar gärna sin historia med detaljer, som ofta inte passar ihop eller förefaller orim-

liga. Vi finner flera exempel på detta i hans beskrivning av observationsplatsen.

Han uppger bland annat att han morgonen efter händelsen återvände till gläntan och kunde då mäta upp ett flertal fotspår med grovt sulmönster i gräset mindre än två meter från den ringformiga fördjupningen i marken, som enligt honom orsakats av farkostens turbinstrålar.

Detta är verkligen bristande logik i häpnadsväckande grad. Jag har själv provat att med kraft av mina 80 kilo åstadkomma avtryck med grova skor i olika typer av gräs- och mark, utan att lyckas få till stånd något som har gått att mäta upp eller ens tolkas som fotspår dagen efteråt.

Dessutom uppger han att det hade börjat regna, vilket enligt naturens lag borde ha fått alla nedtrampade grässtrån att återhämta sig ännu snabbare. För att komplicera det hela ännu mera, så måste väl farkostens jetstrålar ha sopat bort alla tänkbara fotspår, om de var kraftiga nog att blåsa upp dessa ringformiga fördjupningar i den

Forts på nästa sida



Gösta Carlsson lät redan 1971 ljuta det här monumentet av ett tefat i skala i en skogsglänta utanför Ängelholm

Forts från föreg sida

hårda moränmarken?

Oavsett den kraftiga störtskur av sten och grus, som måste ha blivit följden av utblåsningen av ringarna i marken, fann alltså Gösta Carlsson mätbara skoavtryck strax intill. Så även i detta avseende har vi en näve pusselbitar, som bara kan passas ihop med hjälp av en hammare. Bilden blir skev och brister i trovärdighet.

Jordiskt förankrade

Det vore ingen konst att skriva en hel bok med kommentarer, om man ville granska alla besynnerligheter i Gösta Carlssons historia mera i detalj, men jag skall i detta sammanhang begränsa mig till att ta upp en sak till.

Enligt Clas Svahns analys överensstämmer Gösta Carlssons berättelser om de telepatiska kontakterna med "rymdfolket" tämligen exakt med de berättelser som presenterats av de i UFO-sammanhang välkända och även okända figurerna George Adamski och Helge Lindroos.

Var och en kan dra sina egna slutsatser av detta. Det som förefaller mig ännu märkligare är Carlssons påstående att dessa till synes mänskliga varelser skulle härstamma från rymden, samtidigt som de uppvisar en fast förankring till den jordiska kulturen. De använder kläder, skor, smycken, mat och dryck, har religiösa riter och begraver sina döda, har ett skriftspråk, skräpar ner på rastplatser och gör mycket annat som förefaller helt normalt för oss jordiska människor.

I ett avseende förtydligar Gösta Carlsson deras jordiska förankring. I en drömsyn, då han står i kontakt med "tefatets" befälhavare, får han se en löpande sjuradig text på en bildskärm. Trots att han inte känner till skrivtecknen utan kallar dem "arabiska eller judiska", lyckas han memorera flera rader av skriften och även skriva ner dem på ett papper påföljande morgon - ur minnet!

Skvaderperson

Dessutom påstår han sig ha fått denna avskrift översatt av en "arabisk jude", vad nu detta kan vara för en sorts skvaderperson. Det är så man baxnar. Detta skulle alltså

enligt Gösta Carlsson betyda, att hans "tefatsfolk" har en jordisk anknytning någonstans i Mellanöstern. Håhåjaja...

Gösta Carlssons reserverade attityd stör både Clas Svahn och mig. Visserligen har han själv tagit kontakt med journalister och gett ett avsevärt antal intervjuer, som har skapat ett visst intresse kring honom och hans historia, men när det gäller originalanteckningarna och bevisföremålen blir han omedgörlig.

Han hänvisar ofta och gärna till icke namngivna forskare och analyslaboratorier, men visar aldrig fram några originalhandlingar. I stället lägger han ofta fram en sorts kvasivetenskapligt nonsens som jag ställer mig frågande till.

Väljer han att fortsätta hemlighetsmakeriet och inte redovisar alla fakta öppet, riskerar han - oavsett sin ställning som en aktad samhällsmedborgare - att bli betraktad som en mytoman.

Clas Svahn svarar:

Jag håller med Martin Rautjärvi i hans kritik av Gösta Carlssons berättelse och beskrivningen av "tefatet" som knappast är vad man har att vänta sig av ett rymdskepp. Varför gick endast det ena kabinfönstret sönder om alla var av så dålig kvalitet? De satt ju tätt placerade längs farkostens kant.

Som Martin mycket riktigt påpekar finns det många likheter med Carlssons tefat samt hans berättelse i stort med sådant som har beskrivits av andra utomstående källor. Jag nämner flera sådana i boken, framför allt Eugen Semitjov och George Adamski men också den teknade serien "Willy på äventyr" som inspirerade Gösta Carlsson och hans kamrater till lekar i samma glänta där monumentet i dag står.

Om Martins framgrävda serie "Terra" kan ha inspirerat Gösta Carlsson är omöjligt att säga. Tanken är intressant. Frågan är bara i vilka svenska tidningar eller tidskrifter serien publicerades. Om Carlsson inspirerades av serien, var kan han i så fall ha läst den? Publicerades den i svenska tidningar över huvud taget?

Den första teckning som finns be-

varad av tefatet gjorde Gösta Carlsson på det almanacksblad som Martin nämner. Teckningen är skissad och på samma sätt som många tecknare gör så har också Gösta Carlsson skissat på ett slarvigt sätt där formen förändrats under skissandets gång.

Detta är helt naturligt och ett vanligt arbetssätt när man ska skapa/återskapa något vars exakta form inte sitter med det samma. Någon skoter kan jag inte se trots att jag har originalteckningen i min hand. I så fall måste det vara en skotermodell som är mycket ovanlig. Däremot påminner "landningsstället" starkt om styrskidan på en skoter. Men räcker det?

När det gäller landningsavtrycken i gläntan påstår Martin felaktigt att jag skulle ha godtagit Gösta Carlssons uppgifter om deras tillkomst. Tvärtom ägnar jag åtskilliga sidor åt den problematiken. Se särskilt sidan 106 i min bok. Martin Rautjärvi slår in öppna dörrar i denna del av sin kritik.

Att jag skulle "antyd" att lokalbefolkningen har känt till ringar i gläntan före 1946 är ett understatement. Det framgår mycket tydligt på sidorna 217-218 att det verkligen fanns åtminstone en ring på samma plats redan 1945. Jag syftar då på Lennart och Margit Westesons mycket klara och tidsmässigt säkra minnesbilder.

Och visst hade boken blivit skriven även om jag hade konsulterat Riksantikvarieämbetet. Varför en sådan kontakt skulle ha påverkat mig mer än alla andra för Gösta Carlsson oerhört generande detaljer som publiceras i boken förstår jag inte.

Det finns faktiskt inte ett enda av Gösta Carlssons påståenden som jag inte har ifrågasatt. Det samma gäller skoavtrycken vars inspirationskälla jag tydligt anger i både bild och text på sidan 171.

Egentligen tror jag att vi är ganska överens, Martin och jag. Gösta Carlssons berättelse innehåller ett mycket stort antal motsägelser och brister. På Martin låter det som om jag över huvud taget inte berört dessa i flera viktiga fall. Istället är det analysen och ifrågasättandet av alla detaljerna som bär upp boken.

Clas Svahn

Mystisk bumerang i Tumba

Oktober var en händelserik månad. Det är många observatörer som har hört av sig till både Stockholms UFO-förening och till UFO-Sveriges rapportcentral.

I Gröndal såg två observatörer ett cirkelformat föremål som var upplyst i kanterna. Föremålet rörde sig med låg fart västerut mot Skärholmén.

I Nacka såg en hel familj ett stort ovalformat föremål inne i molnen som for med hög hastighet i en ovalformad bana, som tycktes sträcka sig från Nacka och in till Stockholm. De här händelserna beskrivs ingå-

ende i UFO-Aktuellt 4/97, tillsammans med flera andra från olika håll i Sverige.

En annan märklig händelse inträffade på förmiddagen söndagen den 19 oktober. Frank satt vid sin dator och jobbade, när han tyckte sig se ett ljussken glänsa till i ögonvrån. Rumsfönstret där hans dator står vetter mot Tullinge och F18. Den gamla flygflottiljen används numera av privatflyget och Botkyrka Flygklubb. Ljusskenet väckte inte Franks nyfikenhet just då. Han trodde att det rörde sig om ett litet privatplan som just hade startat.

En liten stund senare tittade han upp igen från sitt arbete. Ljusskenet såg nu ut som ett stort U eller som en bumerang. Det var grönt till färgen och åkte fram ganska ryckigt i riktning mot Tumba centrum. Molntäcket gjorde också att Frank kunde utesluta att en solreflex spelade honom ett spratt.

Ljusskenet stannade till över Tumba centrum och stod för några ögonblick alldeles stilla. Då kom han att tänka på sin kamera och började fumla i sina skrivbordslådor.

Samtidigt som han gjorde detta började den gröna bumerangen åka

tillbaka mot Tullinge, först långsamt och sedan allt snabbare. Detta gjorde Frank alltmer fummig och han fick inte fram sin kamera i tid, utan kunde bara bevitna hur föremålet plötsligt steg rakt upp genom molnen med hög hastighet och försvann. Upplevelsen lämnade Frank mycket förbryllad - vad hade han sett?

Denna händelse är i skrivande stund under utredning. Hittills har jag inte hittat någon förklaring på Franks observation, utan jag får återkomma om händelsen.

Lasse Amnestål

UFO-litteratur på engelska

Edward Walters & Bruce Maccabee: <i>UFO:s are real. Here's the proof.</i> 1997	100:-
Stanton Friedman: <i>The Roswell Incident, U.S.A.F. and the New York Times.</i> (häft.)	50:-
Stanton Friedman & Don Berliner: <i>Crash at Corona.</i> 1994	200:-
FUFOR (ed:s): <i>The U.S. Air Force, Project Mogul and the Roswell Crash.</i> 1994 (häft.)	70:-
William Moore & Charles Berlitz: <i>The Roswell Incident.</i> 1979	80:-
Kevin Randle: <i>The Truth about the UFO Crash at Roswell.</i> 1994	95:-
Kevin Randle: <i>The History of UFO Crashes.</i> 1985	90:-
Kevin Randle: <i>Roswell UFO Crash Update.</i> 1995	150:-
Jenny Randles: <i>UFO's and how to See them.</i> 1992	180:-
Jenny Randles: <i>World's Best True! UFO Stories.</i> 1994	150:-
Travis Walton: <i>Fire in the Sky; The Walton Experience.</i> 1995	230:-
P.R. Hill: <i>Unconventional Flying Objects, a Scientific Analysis.</i> 1995	190:-
Desutom finns följande tidskrifter:	
International UFO Reporter, vol. 24:1, winter 1996	75:-
Samizdat, spring 1997	40:-
UFO Magazine 12:1, 1997	55:-

Böcker och tidskrifter kan beställas genom att aktuellt belopp sättes in på UFO-Sveriges postgirokonto 50 50 60-4. Alla priser är inklusive porto. Glöm inte att ange vad du beställer samt namn och adress. Texta helst!

En historisk tillbakablick

Den 18 november i år höll Andreas Ohlsson, UFO-Sveriges vice ordförande och styrelseledamot i vår egen förening, ett föredrag om UFO-fenomenets historia i vår nya föreningslokal i Solna. Det var roligt att så pass många nya ansikten dök upp, trots att lokalen nog inte är så lätt att hitta. Totalt var vi ett 20-tal åhörare som med stort intresse tog del av Andreas berättelse med tillhörande diabolbilder.

Andreas inledde med att berätta om ett par fall som han själv hade utrett. De var till en början synnerligen mystifierande, men visade sig så småningom ha helt triviala förklaringar. I det ena fallet var det den ljusstarka stjärnan Sirius som var boven i dramat, i det andra fallet värmeballonger som en konstnär hade släppt upp mitt i natten som ett led i en konstnärlig "happening".

Därefter gick Andreas bakåt i tiden. Efter några inledande ord om observationer med annorlunda tolkningar i bibeln kom han in på årets stora jubileum. I somras - närmare bestämt den 24 juni - var det ju exakt 50 år sedan flygaren Kenneth Arnold såg nio lysande föremål som rörde sig som "skivor som

studsade över en vattenyta" och begreppet "flygande tefat" myntades av en tidningsjournalist.

Några dagar senare inträffade den UFO-incident som förmodligen är den mest kända av alla - Roswell - och som det knappast finns anledning att gå närmare in på här. Ständigt tycks det komma fram nya uppgifter som antingen förstärker eller försvagar teorin om att en utomjordisk farkost skulle ha kraschat i öknen i den amerikanska delstaten New Mexico.

Den stora vågen av observationer i slutet av 40-talet och början av 50-talet föranledde hur som helst det amerikanska flygvapnet att dra i gång sin egen utredning "Project Blue Book" 1952. Fyra år senare kom Condonrapporten, där skeptikern Edward Condon drog slutsatsen att de oidentifierade föremålen - i den lilla del av fallen då de förblev oidentifierade - inte utgjorde något hot mot USA:s säkerhet och saknade vetenskapligt värde.

Andreas fortsatte med att visa tre av de mest kända oförklarade UFO-fotografierna, samtliga tagna i början av 50-talet. Två var från USA och ett från Sverige, det så kallade Morafotografiet taget av Nils Frost.

Så gjorde Andreas ett hopp fram i tiden och redogjorde för två svenska fall som utretts ingående. Det ena inträffade i Håknäs utanför

Umeå 1991 och det andra i Brands-torp vid Vättern året därpå. Båda fallen finns dokumenterade i UFO-Aktuellt.

Ett område inom ufologin som blivit allt populärare på senare år är ombordtagningarna och det tog Andreas också upp. Han nämnde bland annat att det finns uppgifter på att så många som fem miljoner amerikaner kan ha blivit bortförda av utomjordingar ombord på deras rymdskepp! Han påpekade också att den form av regressiv hypnos som ofta används i undersökningarna av ombordtagningfallen anses som otillförlitlig i Sverige och England.

Andreas konstaterade att det nu finns 13.000 svenska observationer registrerade på Arkivet för UFO-forskning i Norrköping, dit också UFO-Sveriges rapportcentral nu flyttat och bemannats av ALU-anställda. UFO-Sverige ämnar i fortsättningen koncentrera sina ansträngningar på vad man anser vara "intressanta" fall, alltså inte ljuspunkter på himlen.

Avslutningsvis uttryckte Andreas förhoppningen att den etablerade vetenskapen under det stundande årtusendet ska inta en seriösare inställning till UFO-frågan, så att vi kanske äntligen kan få ett svar på denna gåta.

Under den följande frågestunden visade åhörarna ett stort intresse för många av de heta ämnena i UFO-debatten. Det kom frågor om Roswell, Hessdalen i Norge, spökraketen i Sverige 1946, okända under-vattensföremål, observationer i Bibeln, Gösta Carlsson-fallet och cirklar i sädesfälten.

Under fikat hade gästerna sedan möjlighet att fördjupa sig i UFO-diskussioner med de närvarande ledamoterna av STUFO:s styrelse, vilket de gjorde med stor frenesi. Summa summarum var det en mycket givande och intressant afton.

Stefan Roslund

Kina blir rymdmakt

Kina arbetar hårt på att bli en rymdmakt av rang. Det första steget är att skjuta upp en bemannad rymdfarkost med två kinesiska astronauter ombord. Om allt går enligt planerna ska det ske 1999 - femtio år efter Folkrepubliken upprättande. På längre sikt vill Kina också skjuta upp en egen rymdstation år 2020.

Projektet har varit igång sedan 1992 och omgärdas av stort hemlighetsmakeri. Något tvivel om att Kina förfogar över den nödvändiga tekniken råder emellertid inte. Den kinesiska farkosten kommer att väga mellan fem och sju ton och en lyckad färd kan få stor politisk betydelse när Kina ska förhandla om deltagande i det internationella rymdstationsprojektet.

Källa: Illustrerad Vetenskap 1/97

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

DUBLIN | Haiku ser man väldigt ofta nåt konstigt i luften

Irlands
första
UFO-konferens
8-11
november.

Japanerna har fått flygande tefat på hjärnan. Den lilla fiskbyen **Hakui**, känd för sina fina stränder och utsökta skaldjur, håller på att förvandlas till ett eldorado för ufo-freakar.



Hakui är den plats i Japan där flest

oidentifierade flygande föremål har siktats.

I byns gamla helgedom Ketataisha, en av Japans heligaste, finns dokument som berättar om blinkande ljus i skyn och en gud som styr dem.

Dessutom har ett rymdmuseum – format som ett jättelikt flygande tefat – byggts.



Målet för museet är att bli världens ledande ufo-forskningscenter. 200 000 turister väntas besöka Hakui i år.

EXPRESSEN 27/9 97

DN 6/10 97

Hallå i garnityret

En äldre ungersk herre kom häromdagen panikslagen till sin tandläkare därför att han dygnet runt hörde radiosändningar i sina nya löständer.

Under sömnlösa nätter tvingades mannen höra ungerska statsradions sändningar, hävdade han.

Den skeptiske tandläkaren följde mannen hem för att på plats kontrollera saken och blev snart övertygad om att det var sant.

Alldeles intill mannens bostad fanns en mycket kraftig radiosändare och metalldelarna i 69-åringens garnityr

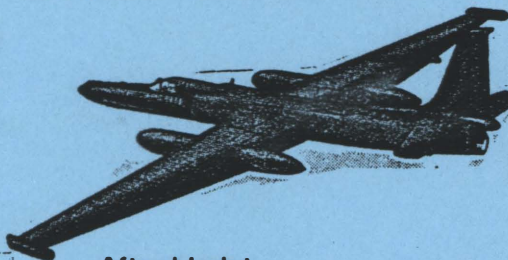
fungerade som radiomottagare.

Enligt radioexperter kan man i närheten av mycket starka sändare lyssna på sina växelpengar som också fungerar som ett slags mottagare.

Man borde åtminstone få välja kanal.

Fakta om U-2R

Användning:	Spaningsflygning på hög höjd
Motor:	Single Pratt & Whitney J75-P-13B turbojet
Vikter:	6 849 kg (tom) 18 597 kg (max startvikt)
Max hastighet:	692 km/tim
Max höjd:	24 385 m
Max räckvidd:	10 060 km
Storlek:	31,39 m bred, 19,17 m lång



Aftonbladet

Söndag 2 november 1997

Karlskogabornas "ufo" kom från det lokala diskoteket

I går kväll svepte det blåvita ljuset in över Karlskoga.

I flera timmar flög det hotfullt fram under molnen.

– Vi är nedringda, varenda stadsbo verkar ha sett ett ufo, säger vakthavade polisbefäl.

Det starka ljuset cirklade snabbt över himlen och flera skräddade karlskogabor ringde i går kväll också till Aftonbladet.

– Jag kan inte förklara, berättade ett ögonvittne. Det ändrar storlek och när det kommer nära så börjar det blåsa kalla vindar.

– Det är otäckt.

Polisen blev nedringd av oroliga invånare.

– Vi har varit ute och vi har hittat rymdskeppet, säger vakthavande polisbefäl och skrattar.

– Det är bara ett ljusspel från ett diskotek på stan.

"Vi ville fira allhelgonahelgen"

– Ja, ljuset kommer från en skytracker – en effekt vars starka ljus man reflekterar mot molnen, säger diskjockeyn Johan Nyberg.

– Vi hyrde in den för att fira allhelgonahelgen...

Jesper Andersson

Höjdjämförelse

Irak SA-2
missiler
30 000 m

U-2R
24 385 m

Mig 29
17 000 m

Boeing 747
14 000 m



Källa: America's Top Guns, W H Smiths Books

metro 5/11 97

metro

ONSDAG 8 OKTOBER 1997

Världen utvecklas i Vatikanens lexikon

LEXIKON Vatikanens nya latinska lexikon över nyskapade ord innehåller 8 000 benämningar på sådant som inte existerade i antiken och på medeltiden. Playboy blir på latin juvenes voluptarii. Sui ipsius nudatores är givetvis stripteaseartister. Schampo heter capitilavium och ufo res inexplicata volans. (TT-AFP)